

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

«La nova revista». — Alliberament, M. Teresa Vernet. — Del llibre «Grans de sorra» (poesies), Josep Alemany i Borrás. — Peratallada (clixé) F. Vidal. — Un «record» americà, Francesc Trabal. — Madrigals, per C. Pruneda Balot. — Sports. — Lluny, (poesia), Josefina Jardí Codina. — Publicacions rebudes. — Associació de Música. — Crònica local. — Agrupació Científic Excursionista, Mataró, (llista de premis). — Moviment del Port. — Registre civil.

Preu: 50 Cts.

LLORÉNS . Obradors Tipogràfics . Palamós

Vegi alguns dels testimonis
sobre la màquina d'es-
criurer «**Rheinmetall**»
i es convencerà de la seva supremàcia:

**COLEGIO DE RR. CARMELITAS
DE LA CARIDAD**

**

Palamós, 3 d'Agost 1926

“Certifiquem que la màquina d'escriurer RHEINMETALL que els vàrem adquirir en Abril de 1925 per ensenyança de nostres alumnes ens ha donat tant excel·lent resulta que és fa digna de la més franca recomanació.”

*La Hna. Directora,
Pilar Reixach de la A. C. de la C.*

E. NACAR

**Prefecto del Seminario Pontificio
Apartado, 23. Salamanca**

*Salamanca, 1. 24.
Apartado, 23*

“Hoy mismo he recibido la máquina de escribir, que les tenia pedida y de todos modos yo estoy muy satisfecho de ella. La máquina Rheinmetall es la máquina más buscada y que no admite competencia alguna”.

E. NACAR

**COL·LEGI MERCANTIL
HISPANO-FRANCÉS**

:=:

Palafrugell 1 Setembre de 1926

Per la present em complasc manifestar que tinc una màquina d'escriurer marca Rheinmetall fa més de quatre anys dedicada a l'ensenyança de Mecanografia en les Escoles d'aquest professorat, estant satisfet del seu bon funcionament, el que fa que les consideri mereixedores d'ésser recomenades.

*El director
ANGEL LÓPEZ*

THE BRASSTURN COMPANY

New-York City

*

*New-York City, U. S. A.
August 3rd, 1923*

We are pleased to advise that the typewriter we have purchased of you is giving us very satisfactori service and we shall not omit to replace our old machines with your make, as soon as need arises.

*Respectfulli yours
THE BRASSTURN COMPANY
gez. Unterschrift.*

Demani

el fulletó descriptiu de les immenses
avantatges d'aquesta màquina que
s'està imposant en tots els mercats

**LLARGS PLASSOS
CONCESSIONARI:**

**Lloréns Castelló .. Palamós
(GIRONA)**

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::
TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

ROCALLA

PIÇARRA ARTIFICIAL DE CIMENT I AMIANT COMPRIMITS PER TOTA CLASSE DE COBERTES, TEULATS, PARETS HUMIDES, REVESTIMENTS I COM ISOLADOR, ETC., ETC

OFICINES
Porta de l'Angel,
1 i 3 Pral.
Telèfon 3344 - A.

Direcció Telegràfica y Telefònica
ROCALLA - BARCELONA

JOSEP ESTEVA I C.^A

FÀBRICA
Carrer de Llobregat,
(SARRIÀ)
Telèfon 6044 - G.

Dipòsit per St. Feliu de Guixols, Palafrugell, Palamós i demés pobles comarcans:
PALAMÓS: CERVANTES, 24

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat)

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

PALAMOS

Fábrica de CURTIDOS

Cordones :: Correas :: Cables y otros Artículos de Cuero

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soterias

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegráfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMONSOTERAS

Poseedores de valores

quedando capital en su propia casa mediante sistema implantado hace diez años tomando parte Capitalistas y Banqueros de Barcelona, puede conseguirse un importantísimo interés del capital y asegurado de todo riesgo.

Solicite detalles y referencias a

Lloéns. Apartado, 9
PALAMOS

Despacho:

Calle Cotanda, 6

Librería

Valencia

TALLERES

Alcudia de Carlet

(Valencia)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació, del passeig i al costat de l' administració d'automòbils

Habitacions confortables-Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANY D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

Miquel Sala. Palamós

- Taller de Fusteria Mec nica -

Representant de la gran Companyia de Segurs «La Unió i El F nix Espanyol — Adem s contracta segurs d'incendis, vida, accidents, enfermetats i ruptura de cristalls.

Paper per embalatge de taps.

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

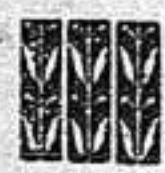
per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tom s, Sol s i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urb n n.  242

Telèfon Interurb  per a conf. n.  6

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port-Bou, Cerb re, Ir n i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL
HOTEL RESTAURANT
 dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions
 Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

AGRICULTORS!!

empleeu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

Màquines d'escriure
 per noves i d'ocasió
 al comptat i a plaços
 Lloguers des de 15 ptes.

LLORENS
 Tallers gràfics
 Carretera a Girona,
 23 a 27

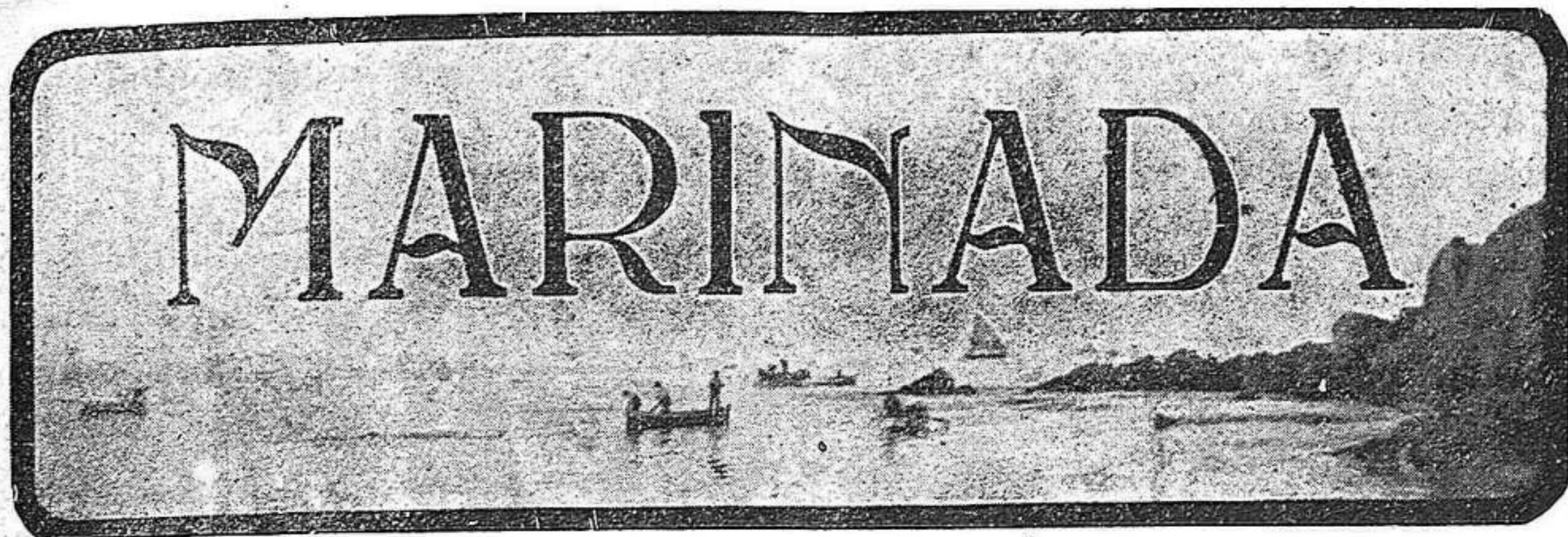
ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
 SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
 (BARCELONA)

“LA NOVA REVISTA”

Bó serà que des d' aquestes planes parlem també d'aquesta gran obra artística i literària que s'enclou en els tres mots que encapsalen aquestes ratlles.

Qui tenia que ésser sinó en Josep M.ª Junoy l'emprenedor d'aquesta tasca que vindrà a completar la ja fructuosa que venen fent ara les revistes de Catalunya? El bon dibuixant d'ahir, el ferm escriptor d'avui, que en tots moments té per les coses de l'esperit una frase gràfica i clavada, s'ha emprès aquesta tasca amb un entusiasme ardit. Podem dir que "La Nova Revista" ha triomfat ja abans d'aparèixer.

Però, anem primer a parlar del que serà "La Nova Revista".

Segons diu el mateix Junoy, en la seva Revista es procurarà que cada llegidor estigui al corrent de les coses de l'esperit amb un màxim de garantia i un esforç mínim. Ell vol interessar els llegidors per les millors coses de fora, simultàniament que per les coses nostres.

En "La Nova Revista", va diguent, estaran molt ateses però, les activitats i les superacions de les nostres contrades foranes. Es aquesta una de les seccions que considerarem amb més esperança i més amor. Hi dedicarem una atenció constant.

Això especialment ens ha plagut extraordinàriament. Allò de la Catalunya-Ciutat de que s'ha vingut parlant tant en aquests darrers temps, guanyarà molt en aquesta Revista, doncs tal com diu Junoy, els neguits i activitats de les contrades comarcals hi seran acollits com un fons de reserva i una deïu inexaurible de l'esperit racial.

No és d'estranyar doncs, que amb aquests precedents i acompanyat de la intensíssima campanya que en Junoy va fent arreu de Catalunya, sigui aquesta Revista el tema de totes les conversacions.

Els homes de més reconeguda solvència científica i literària li han testimoniats la seva adhesió i així podem veure el sumari del primer número avalat per firmes tan autoritzades com les de Muntaner, A. Rovira i Virgili, J. M. de Segarra, Sebastià Sánchez Juan, J. Puig i Ferrater, Pompeu Fabra, Carles Soldevila, Lluís Montanyà, Rossend Llates, Ferràn i Mayoral, Tomás Garcés, J. M. de Sucre, Joan Estelrich, Joan Sacs, Rubió i Tuduri, Marçal Trilla i Angel Ferràn.

A més, per els successius números s'están escrivint, per Eugène Marsan un tractat molt profund i suggestiu sobre «L'elegància en el pensar, en el sentir i en el vestir»; per Octavi Saltor dos importants estudis sobre la «Psicologia del Comte Arnau en el seu pas de la llegenda a la lírica» i «Els motius bíblics en la poesia del nostre Renaixement» i altres treballs que seran veres revelacions.

Per col·laborar a l'obra cultural que significa la publicació de "La Nova Revista", el seu organitzador està recorreguent en peregrinatge les ciutats i viles de nostra terra en recerca de l'apoi necessari.

Lluís conferències, conversacions, i visites no han fet més que enfortir l'entusiasme que tothom sent per la propera aparició d'aquesta Revista.

Sabem, per haver-ho llegit en companys de premsa, que un dels dies d'aquesta setmana, vindrà a Palamós a parlar de la seva obra i cercar entre nosaltres la part d'ajuda que ens pertoca tan per la part econòmica com per la part cultural.

No dubtem que l'autor de «El gris i el cadmi» trobarà entre nosaltres ambient necessari per a no regatejar-li l'ajut que sol·licita i amb el que podrà fer de "La Nova Revista" la publicació predilecta dels catalans.

Apa, doncs, allistem-nos tots en les files de subscriptors de "La Nova Revista", popularitzem-la i fem d'aquesta manera honor als organitzadors que des de bon principi tenen posada tota la confiança en que el poble català respondrà als seus sacrificis.

Alliberament

I

En l'estança nua de parets, el sol de tarda encen el tremolor del grans de pols daurada.

Escrivint febrosament hi ha un home, prop la finestra. Sota el front bru, els ulls negríssims, la boca fina i la barba crespada.

— Pare, pare! Vina, veuràs quin goig fa! Ja ho tinc llest tot.

Ell somriu, la noia, enjogassada com un infant, encara, posa les mans grassones damunt l'espatlla de l'home.

— Deixa'm. Tinc molta feina. Aquesta nit hauré de vetllar.

Ella, tot jugant amb els cabells lluents de són pare, ganyoteja, riolera.

— No vols venir?... Apa, dolent!

Suri, una mica desil·lusionada.

Però la seva joia triomfa de tot. Quan entra a la cambra—pòlida com una capella—els ulls ambarins tornen a brillar.

Ara hi ha dos llits bessons, a l'arcova. Aquest vespre podrà acotar la faç damunt un altre faç amiga, riure i sentir riure amb la mateixa frescor lleugera dels divuit anys.

Obre el balcó. El setembre, borri-solat i dolcíssim com un préssec tardaner, posa llàgrimes d'ocre als castanyers gairebé nus. Van pel cel coloms argentats, com vivents fulles d'alba.

Les façanes —nobles i severes—comencen d'animar-se: minyones que baten catifes, eurenou del fi de vacances.

El boulevard és quasi desert, en aquesta hora.

Sobre l'asfalt blavenc passa brunzent algun taxi, de tard en tard el tramvia.

A la botiga del davant, uns estrangers escullen postals, a fora. Al restaurant de la cantonada, aprofitant la bonança, paren taules a la vorera.

La cortina tremolosa del sol fon tota vulgaritat en la boira de llum que irradia.

La Joana—petita i bruna, rostre d'infant, boca molsuda sota el nas mofeta—saluda amb la mà les veïnes del costat. Són dues germanes que juguen amb la «trotinette» per la balconada.

—També, avui, tindrè una germana!—pensa.

Ve l'amiga a finir els estudis de piano al Conservatori. Estarà ací un any, dos si cal. La felicitat li sembla no finir, ara.

El caparró lleuger es perd en la melada tristor del record.

Fa tres anys, ella encara vivia a Barcelona, amb l'àvia —una pobra quasi invàlida, malhumorada i bona. La joia del seu viure eren els estudis —més que res les converses amb les companyes, el festeig innocent, l'expansió de les energies que a la llar s'encongien de tristesa.

La Roser i la Joana s'havien estimat desseguida; la serenitat reflexiva de l'una i el sentimentalisme ineducat de l'altra s'harmonitzaven com el roig

del cingle i el violeta marí sota una pluja de sol.

Quan la Joana vingué a París, cridada pel seu pare, deixà l'amistat amb la il·lusió d'un amor.

L'ha trobat un home inquiet i un poc ambiciós, assedegat de cultura, entregat al treball i portant a les relacions amb la filla el sever optimisme que els fracassos no havien vençut. El goig intel·lectual d'anar descobrint i educant l'esperit obert que se li oferia, aquest era el seu amor de pare: massa cerebral per a la noia desitjosa de manyagues.

Aquest pensament la fa sospirar.

Se'n va al mirall i torna a pentinar-se. Cal rebre dignament l'amiga.

* * *

L'home encara treballa. Amb tot, l'arribada el distreu.

Ara que ha perdut l'esperança d'aconseguir els seus propòsits d'aquietament i que ha après de conèixer la filla, és més humà el seu amor. Fins el que li aparegué defectuós es torna delícia: com viurien si la noia hagués estat la reposada conscient que ell somniava!

Però, prou es veu incapaç de satisfer l'ànima amorosa de la noia. Per això acull amb tanta de cordialitat l'amiga.

* * *

Després de sopar, l'home ha reprès el treball. Les dues amigues són a la cambra. Tenen el llum apagat i seuen prop el balcó.

El sol ja és post. A llevant, calçada moradencia, filagarses rosades al

cel blau, a pocent boirines taronja i el cel verd pur. Els reflexos canviants irisen els vidres i finen dolçament en la penombra de l'estança.

La Joana s'abandona a la follia de la resurrecció. Els primers temps de viure ací l'entendrien la cordialitat de les veïnetes, la irònica vèrbola de la portera, el caràcter tan barceloní de les gents del poble. L'ambient d'aquest barri Llatí—patinat i sever a l'estiu, bulliciós i encara assenyat a l'hivern—durant el curs—la retornava als bons temps d'estudis. Però ara ja n'estava lassa.

Ara té la felicitat: l'amiga prop seu, asseguda a un tamboret, encès de posta el rostre pàl·lid on els ullasos negres semblen enamorar-se de tot el que miren. Però la serenitat n'és un xic torbada avui.

La Roser sent—agut com un dolor físic—l'enyor de les altres vetlles. Unes sensacions retrobades—vaga humitat en l'aire, silenci brogidor de la ciutat—li fan reviure completament altres instants: prop el balcó, també, la mà en la mà.

Un gemec desvetlla la Joana dels somnis plaents.

—Què et passa? Què tens?

L'altra somriu. Fa un violent esforç per no plorar.

—Seu, vina.

Li fa espai al costat, li passa el braç per la cintura.

—Mira'm la mà.

La Joana obeeix.

—Què?

—No ho veus?—I, baixet, com si tingués por—No hi ha l'anell.

La noieta es desprèn i li mira els ulls, adolorits però serens.

—Has renyit amb en Guillem?

La veu li tremola. La Roser s'aixeca.

—Sí. He renyit amb ell... per sempre. per sempre!

Els plors mullen les galtes de la menuda.

—Què tens, ara? repta dolçament l'altra.

Posa el front als vidres. La via és blava: els fanals s'han encès, passen tramvies com lluernes. Puja del riu una mica de boira rosada amb llums com gotes de sol florit. Alguns captaires s'ajeu en els bancs, sota la vaga inquietud dels arbres rossos.

La donzeila parla, sense girar-se.

—Quin vespres, París dels meus somnis, ara seràs tota la meua vida!

La Joana li pren el braç.

—Però, explica'm... és veritat? com pot ésser?

L'altra va a encendre el llum i tira les cortines. Després besa la noia.

—Calla, calla. Demà em parlarem.

II

Els castanyers alius del Luxembourg cremen amb tota la gamma d'ocres i roigs, damunt la negra xarxa dels branquillons quasi despulats. A sota, les "pelouses" encara són verdes, nacarades per la boirina d'aigua amb què els brolladors les aureolen. Les fulles mortes, pels camins, gemeguen amb una fina esgarripança, al vent.

Hi ha artistes i estudiants de tota raça, en grups alegres; alguns vells aclofats als bancs. Al costat de les dues noies, unes dames que broden tot garlant, una criatura invàlida al sol, en el cotxet, prop la balaustrada. A

baix, en l'estanyol blau, les veles com una esfulladissa de roses i eixams d'infants embadalits guaitant els navilis diminuts, jugant amb l'arena calda, o tirant pa als greus coloms i als pardals trapacers.

Cloent l'horitzó, la gràcia bruna del Palau, més arbredes càlides, el cel fred i serè.

La Joana esguarda tristament la Roser.

La tardor envolta les siluetes de llum rossa, i l'ombra dels castanyers es va enxiquint poruga.

—M'ho diràs, avui, Roser? suplica la menuda.

—Ahir sofria massa, ara m'he asserenat. Escolta: he renyit amb en Guillem perquè no em deixava venir.

La Joana riu.

—Perdona'm—s'excusa—No m'ho crec.

—Es veritat.

—Però... per què?

—No ho sé... potser ni ell mateix no s'ho confessa. Tu no el coneixes, en Guillem. M'en vaig enamorar perquè no era com els altres. Era un home assenyat i d'ample criteri, intel·ligent i noble. Si l'he estimat, aquests dos anys de festeig! Un festeig cada dia meravellós i nou per a mi. L'anar coneixent aquell esperit que em semblava serè i complex com una mar sota posta! El comprendre com era pur, el seu amor, i apassionat alhora!

L'infant del cotxe es desperta plo-rant. La mainadera hi corra.—Però jo sentia angoixa-continua la Roser—No era res de concret, però sí la manera de veure les coses només per un caire. Jo l'estimava, amb tot, i volia encegar-me. Ha estat inútil.

La veu és adolorida i encara els ulls són divinament serens. Miren al lluny, com encantats.

—Tenia raó tan sovint, que de bona fe creia posseir la Veritat. Quan discutíem alguna qüestió, l'irritava de veure's contradit. Cal fer-li justícia: s'esforçava a dominar-se. Deia que respectava totes les opinions, però no les *comprenia*; llavors el menyspreu li enduria els ulls. Era terrible la seva noblesa: rígida noblesa, inhumana, sense indulgències: d'això en deia *claudicacions*. I quina manera d'entendre la dona: tota pel marit i els fills, per la llar!

I té raó...murmura la Joana.

—Tenen raó les paraules, no la manera de dir-les! Jo era tota per a ell. m'hauria donat als fills completament...però sense que em fos exigit. Donar-me sense renunciar al meu criteri personal; sacrificar la independència *només* per *amor*! Entens? ell volia dominar-me l'esperit, tenia *enveja* —això!—*enveja* de la meva personalitat.. Era impossible. Joana!

Li ha pres la mà, i l'esguard flameja. De cop somriu, amargament.—A més, no és un poeta! No te res de poeta! No distingeix Bach de Mendelssohn es reia dels meus entusiasmes...Com vaig arribar a estimar-lo?

Lentament s'aquieta.

—Res, tot ha finit. No volia deixar-me venir. «Què és aquesta ximpleria? De bona cosa et servirà el piano quan siguem casats! Deixa-ho córrer; a París, ja hi anirem en viatge de noces! A la fi, no vaig poder aguantar-me. Per ell sacrificava la vocació irresistible, hauria menyspreuat les aptituds que em prometen goig i èxit:

només pidolava un any d'il·lusió...El dèspota! Li vaig llençar l'anell als peus «Té...cerca una dona de les que et plauen: un ninotet sense cervell. que t'agraeixi l'honor que li fas d'estimar-la! Que no hagi d'escoltar elogis per a ella, que no puguin dir que val tant la muller com l'espòs! Que siguis l'*amo*!

L'amiga abaixa el cap. No gosa parlar.

«Si jo tingués un home així—algú que m'estimés! —que fel·líc seria! Què em fan aquestes menudències! Per què no acceptar la dominació, si l'home és intel·ligent? Amb tot, la Roser no és orgullosa...Es una cosa tan complexa, doncs l'amor?»

L'altra li pren la barba li aixeca el rostre.

—Ja sé què penses...Pobra Joana! Ella enrogeix.

I no el voldries, si tornés a tu?

—No tornarà...i si fos, no podria. Ara viuré! Lliure, tota per l'art, que ja m'és vida ell sol!

—I l'amor, Roser?

—Potser vindrà més tard, potser és irrealitzable, tal com el vull...

Hi ha un silenci.

—I els teus pares?

—Em van renyar molt. Han acabat per comprendre'm i encara no es resignen. Ja els passarà el disgust. A mi també, també...

La Joana sospira.

—I ell t'estimava!

Deixem-ho, vols? El cor em fa mal.

Ulls, serens, quin esforç per somriure!

Ve una alenada freda. Les noies s'aixequen.

L'infant invàlid les segueix amb la mirada.

—Anein a casa—diu la Joana—
Aviat duran el piano.

La faç de la Roser s'il·lumina. El

dolor és lluny. Ja torna a enamorar-se de tot el que veu, l'esguard àvid.

MARIA TERESA VERNET

(D'«Art Novell»)

Del llibre “Grans de sorra”
pròxim a publicar-se

L'ENVEJÓS

Febrosenc i amb neguit de sa existèn-
[cia
veu passar-ne els jorns sense alegries,
són cap sempre curull de fantasies,
són cor orfe d'amor i de clemència.

No sent res per les arts ni per la cièn-
[cia
trobant-se enlluernat sols per follies,
ni cap afany l'empeny per noves vies,
ni minva un sol instant sa incontinència.

Tan sols té el foll desig d'hores més
[bones
que creu que altres disfruten placentes
[res
i amb il·lusió tan feble se rabeja,

sense pensar, il·lús que tals persones
seran sense cap dubte més feineres
i no tindran al cor, com ell, la enveja

EPITALÁMICA

Somnio tenir-te als braços,
al teu prop del meu cor,
els dos bategant alhora
a l'escalf del nostre amor.

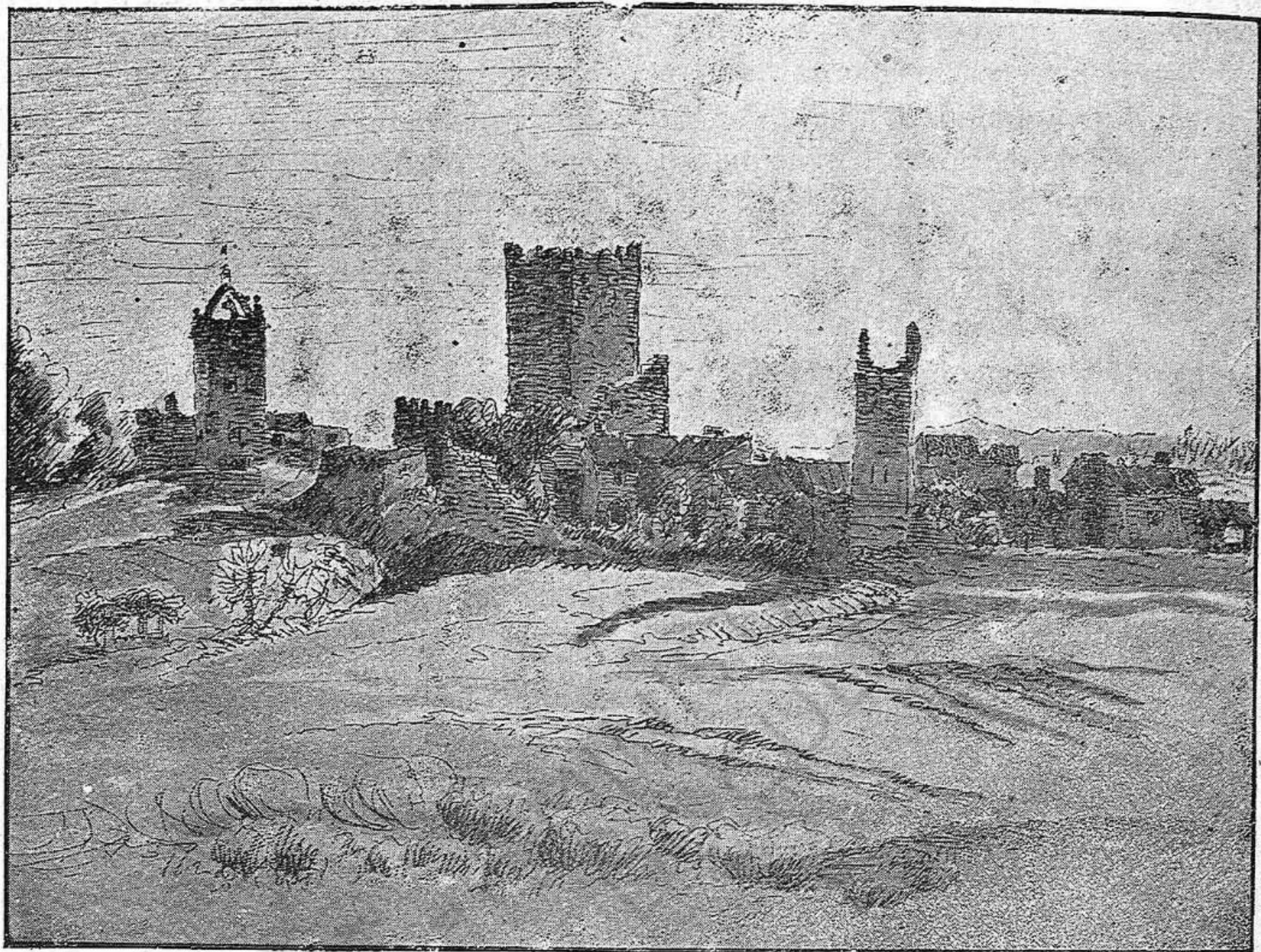
Es mon desig que aquest somni
se torni prest realitat
al conjur de l'amor meva
i a ta plena voluntat.

Quin goig més intens, oh! esposa,
assolir el nostre anhel
i creure'l prat de la ditxa
tornar per l'amor un cel!

Oh!, quin plaer veure't tot d'una
rebut i tornant petons,
devinguts els cors fogueres,
fets vius les ilusions!

JOSEP ALEMANY I BORRÁS

PERATALLADA

Dibuix de F. Vidal

Un "record" americà

A França, un americà acaba d'adquirir un castell deliciós, el castell de Courcelles, amb el propòsit d'endur-se'l als afores de Nova York. Es potser el «record» dels americans que han visitat Europa a tall de turistes, i que no saben tornar a casa seva sense una futesa o altra com a record de l'excursió.

Ja no és allò del Montaner que torna de París amb un imprès per model de records de primera comunió, ni allò altre del propietari d'un Hispano Suiza que torna del saló del automòbil amb un «para sol» adaptable al parabrises; els americans arriben més enllà: al revés dels anglesos, que ressegueixen pobles i més pobles i palaus i més palaus per comprobar l'exactitud de la seva guia, els americans, sense guies, sense saber on peten, veuen un castell, per de Courcelles que sigui, els fa gràcia, i diuen: tanmateix a la meva dona segurament que això li plauria com a record, i patan, sense voler saber preus ni res més, diuen que els hi portin a casa.

I com un castell no pot dur-se sota l'aixella, encarreguen que els sigui empaquetat. Així, la feina d'empaquetar aquest castell es una cosa divertidíssima; cada pedra és numerada, cada peça de fusta també, cada cornisa, cada vidre, tot a posta per poder fàcilment tornar a ésser muntat una vegada a lloc. L'embalum que tira la història per terra, en certa manera, quan partirà d'Europa farà trontollar una miqueta tot el continent.

I l'americà ric, l'americà turista, l'

americà que s'ha donat el goig de fer una passejadeta, passarà les Duanes amb una pipa a la boca i com aquell que du una paperina de melindros, declararà humilment cada vegada: «No res, podeu veure-ho, només porto aquest castell desinflat». I el passarà amb l'aire tímid de que només duent això potser encara fa el ridícol.

FRANCESC TRABAL

(Del *Diari de Sabadell*)

Madrigals

Cirera plena de molsa,
bresca de dolçosa mel,
flor que el ventijol espolsa,
i glòria i vida i cel.

Són els teus llavis amada
que ubriaguen mos sentits,
com la fruita delicada
i els llamins més exquisits.

Ulls de cèl·lica puresa,
miradors de l'amor teva,
clars miralls de juvenesa,
encís de la vida meva.

Amor els ha fet brillants
com el riu en nit de lluna
són serens o espurnejants
o be amb èxtassis tot d'una.

Jo m'hi guaito cada dia
en l'espill dels ulls tan clàs
i en les hores d'alegria
par que ens diuen: «Som ta guia,
lluïta, gosa i venceràs».

c. PRUNEDA BALOT

SPORTS

A Déu mercès, i també als infatigables treballs de la Junta Directiva de la novella societat esportiva «Palamós S. C.», l'esport a nostra població ha tornat a ésser, després d'un ensopiment de 9 anys, el tema predilecte de les converses i aficions de tota la joventut palamosina.

Després d'uns treballs preliminars plens de dubtes i ensopegades, es lograren reunir uns quants elements que redactaren un reglament constituint una societat esportiva amb el nom de «Palamós Sport Club» quina finalitat era el desenrotllament de l'esport en totes les diverses branques. En reunió celebrada al local de ball del Casino El Port, els mentats elements donaren compte dels seus treballs, a la concurrència. Es llegiren els noms dels que s'havien apuntat com a socis i s'inscriviren els allà presents que desitjaven ésser-ho. A continuació, s'el·legiren individus de Junta els següents Srs.: President, Fèlix Ribera i Lloréns; Vice-president, Joan Reig; Secretari, J. Massa; Vice-secretari, Joan Danés; Tresorer, R. Mont; Comptador, Jaume Tauler; i Vocals, F. Corominas, A. Forns, J. Molla i J. Valls.

Després d'aquesta reunió, la Junta celebrà diferents entrevistes encaminades a l'adquisició d'un camp i a la recerca de cabals per a les obres de tancament del mateix.

A partir d'aquestes gestions de les que tampoc n'havem sabut el resultat, no havem sabut res més.

De cop i volta, se'ns anuncia per al dia 28 del passat Novembre la celebració d'un partit amistós entre els elements amb que contava la societat i el reseva del «Palafrugell F. C.».

Portats per l'interés que ens mereixen les coses d'esport nostrades ens traslladarem el dia del partit a la veïna i simpàtica població de Palafrugell on veiérem arrengrer els dos equips, de la següent faisó:

Palamós S. C.

Barti
 Martinenc, Ferrer
 Miró, Esparraguera, Ventura
 Robau, Barber I, Forner, Ribas, Barber II
 Blanch, Reixach, Galcerán, Ral, Ballell
 Tibau, Corredor, Gallart
 Tauler, Tresserras
 Isern

Palafrugell F. C.

Sortejat el dret a elecció de camp, correspongué la sort a Miró, capità dels nostres.

Comença el partit amb una arrencada nostra que remata amb un xic de mala sort, Esparraguera. Reaccionen els del Palafrugell i donen que fer a la nostra defensa que esvaeix el perill amb encert.

Als pocs moments ja es veu la diferència de jugar dels uns i dels altres. Palafrugell juga amb passades llargues, precises i metoditzades. S'els hi nota un bon coneixement de joc. Els nostres juguen amb més dalit si voleu però estan descolocats i les embranzi-

des dels uns es frustren per la manca de situació dels altres. Amb això, considerem natural aquesta desorientació pròpia d'un primer partit i creiem que si aquests es repeteixen sovint podríem arribar lluny.

El Palafrugell ataca novament però la nostra defensa torna la pilota a mig camp i l'aprofiten els nostres per adelantant-se anant la pilota a còrner que el tira molt bé Barber I no convertint-se en gol, per miracle.

Poc després veiem treballar al nostre porter al qui havem de reconèixer una col·locació magnífica però un blocatge dèbil. Amb un xic de bona voluntat pot reeixir-se, però, d'aquest defecte, amb èxit.

Martinenc salva amb el cap una situació difícil produïda per un còrner, i *despeja* anant la pilota davant de nostre marc, on Ventura en un xut desgraciat posa la pilota davant la porta i d'un devanter contrari, en Blanc, qui no té que fer més que adelantar el peu i marcar el primer gol.

Pocs moments després, i en una sortida de nostre porter, el mateix Blanc ens endinsa el segon, que és seguit per un altre d'un xut oblicu de Ral que enganya al *back* i forada impensadament i per tercera volta el marc palamosí.

Amb aquest resultat fineix el primer temps reanusant-se pocs moments després amb els nostres aliniats diferentment doncs Barber I passa a extrem dret i Robau que ocupava aquest lloc, passa al de Miró que passa a devanter centre passant Forner a mig centre i Esparraguera a interior dret.

Tot seguit veiem l'enorme diferència que hi ha entre una aliniació i l'al-

tra. En aquesta última s'hi nota una compenetració més íntima i aixís comencem a palpar els resultats amb unes passades d'estisora que acaben amb un gol (el més ben portat de la tarda) que entra Forner.

En la resta del partit tenim dues o tres ocasions més per marcar, però la sort no ens afavorí i aixís veiem finir el partit amb el resultat de 3 a 1 gols a favor de l'equip titular del camp.

Dels palafrugellencs fóren els millors en Tauler i en Ral.

Dels nostres, tots compliren bé excel·lent però, Barti, Martinenc i Forner, (especialment en la 2.ª part).

Ço que havem de deduir d'aquest partit és, més que el resultat, el rendiment de cada un dels nostres equipiers, les seves condicions en el camp i característiques de joc. Estudiats bé aquests caràcters, entrenant cada jugador en el lloc que li correspongui i conjuminant partits seriosos amb conjunts equilibrats, adquiriran experiència de joc que és ço que més falta a alguns dels nostres ben voluntariosos jugadors.

* * *

Finides aquestes ratlles, podem donar com a possible, (no podem assegurar res, doncs es veu que en qüestió de futbol la nostra significació és nul·la segons per qui) la nova de que un dels dies d'aquesta setmana es firmarà l'escriptura de compra del camp per a la nostra societat i que breument es començaran les obres de tancament del mateix.

ARÍS

Lluny...

Lema :
Pensant en tu

Quan dalt del cel apareix l'estel·lada
i la fatiga no em deixa dormir,
jo penso en tu, donzelleta enyorada
mentres la Lluna va fent són camí.

No t'en recordes, ma dolça estimada,
quan ens trobavem en el teu jardí
i tendres roses en bella enfilada
jo les posava en ton front serení.

I dels teus llavis eixia una rialla
qu'era la paga més gentil per mi,
i amb goig immens a collir-ne tornava
i la rialla tornava a florí.

Com la recordo la llum de la tarda,
d'aquella tarda, en qu'em vas donà el sí;
la bella plaça estava engalanada
tu hi resplendies com un estel diví.

Quan veient lluny a voltes la tornada
jo de tristesa em voldria morir;
el teu record ¡oh, dona ben-aimada!
les meves penes tant lluny ve a endolcir.

Si amb avidesa donc una mirada
vers on la guia afanyós el meu cor,
la dirigeixo a l'ona enjogassada
del mar qui vetlla el teu s'omni d'or...

I contemplant-la em torna l'esperança
com raig de llum qu'el meu cor ve aclarir;
tu esperar sabràs el jorn que ja s'atança
i que tant als dos ens haurà fet sofrir.

Quant dalt del cel apareix l'estel·lada
i la fatiga no em deixa dormir,
jo penso en tu, donzelleta enyorada
mentres la Lluna va fent són camí...

JOSEFINA JARDÍ
CODINA

Publicacions rebudes

D'enmig de les innumerables publicacions que ens honoren amb la seva visita, desputen, en les rebudes durant aquest mes, les següents:

«Poble Nou», «Lleida» «La Veu d'Urgell», «Revista d'Olot», «Butlletí Portaveu del C. Excursionista de Sabadell», per cert adornat amb preciosíssimes fotografies i el «Butlletí del Sindicat de Metges de Catalunya» corresponent al mes d'Octubre i en el que prosseguint la seva tasca de ressenyar en cada número un Hospital de Catalunya publica aquest mes

la descripció literaria i gràfica del de St. Joan de Deu i del Sanatori Marítim de Calafell, després d'haver descrit en números anteriors els Hospitals de la Santa Creu, de St. Pau i el Clínic de la Facultat de Medicina de Barcelona.

Com que per la llur acurada informació són aquests números interesantíssims i per altra part la seva difusió és ben limitada, els posem a disposició dels nostres benvolguts subscriptors per si els interessa examinar-los.

Associació de Música

Fou un gran encert per part de l'Associació, el contractar els notables artistes catalans Andrea Fornells, (cantatriu), Bernard Galvez, (violoncel·lista) i Rafel Galvez (pianista) amb motiu de celebrar-se el segon concert del tercer curs de la nostra entitat musical.

El renom assolit arreu per aquests artistes, és ben notable, mostra de la seva vàlua i pecariem d'imprecisos si diguessim que hom no sortí satisfet d'aquesta vetllada que ens ocupa.

Per altra part el programa era ben escaient, compost per obres d'autors forans i àdhuc de nostra terra, ço que donà més relleu per l'interpretació clara i perfecta de llur musicalitat. La

primera part per a violoncel i piano executada per els germans Galvez era com segueix: *Concert, en sí bemol*, de Bocherini, amb tres fragments i *Capritx hongarés*, de Dunkler. Amb aquestes obres desseguida s'apreciàren les excel·lents qualitats d'abdós artistes.

La part del concert confiada a la liederista senyoreta Fornells, era: *Si m'estimes*, Pergolece; *Aria de Susanna*, Mozart; *El passarell festejat*, i *Frissança*, de Schubert; *No ho puc capir*, Schumann i *Allà en el prat*, Brahms; molt bellament interpretades i que es feren aplaudir. Seguia a la tercera part altra volta confiada als senyors Galvez amb *Arioso*, Bach;

Scherzo, Buxó; *Cançó índia*, Rimsky Korsakow; *Oriental*, Rachmaninort; *Nocturn*, Chopín i *Tarantela*, Popper. Es feren aplaudir molt especialment el *Nocturn* de Chopín i *Cançó índia*.

I per finalitzar, l'última part d'aquest programa ben escaient, amb les obres *Cançó de Goheig*, Grieg; *La balalí*, Millet; *El mariner*, Nicolau; *La Melindrosa*, Sancho Marraco; *Com soc petita*, F. Fornells i *Jugant*, Pujol. Al-

gunes d'elles de caient popular satisfieren molt com ho proven els aplaudiments que es tributaren als artistes i el que es feu necessari bisar i executar fora de programa algunes d'elles.

* * *

La bona impressió deixada per aquests artistes farà que tinguem grata recordança d'aquest concert.

A. C.

Crònica local

Comencem el mes amb una balada de sardanes a la plaça de l'estació. El jorn esplèndid fa recordar les d'estiu i hom dança amb plaer. Llàstima que no puguin sovintejar aquestes expansions doncs les recaptés que es venien fent fins ara, han anat disminuint ben notoriament fin a l'extrem de que la última es tancà amb gros dèficit.

Tan alegres que són els diumenges amb sardanes!

* * *

Aquest any s'ha notat una abundància de bolets com poques vegades s'havia vist. Els amics de cercar-ne han pogut sortir de casa sens la por de tornar de buit. Amb tot no per aixó baixen de preu a plaça.

* * *

Al «Teatre Carme» continuà actuant amb força èxit la companyia Mestres-Querol. Darrerament, ha posat en escena, el drama de l'escriptor empordanès P. Teixidor Elías *La doble existència*; el drama de Pitarra *La Creu*

de la Masia; la comèdia de Rusiñol *Els Savis de Vilatrista* i l'obra de Arthur Jones, *Els Hipòcrites*. La excel·lent actuació d'aquesta companyia fa que a cada representació hi assisteixi força públic.

* * *

La nova del foc declarat a Manufactures de Palafrugell, corregué ràpidament per aquesta vila. Els més curiosos organitzaren caravanes a la veïna població, d'altres s'acontentaren en anar a veure el foc des del molí de vent. Les pèrdues no han estat tan quantioses com de primer es va creure si bé sobrepassen a 200.000 pessetes.

* * *

Es nota una lleugera crisi de treball que desitgem sigui momentània.

* * *

Continuen amb molta activitat les obres d'arranjament de carrers, alguns dels quals, ja acabats, ens causen molt bon efecte. És verament digne d'elogi l'interés que per aquests treballs ha posat l'Ajuntament.

* * *

Han arribat fins aquí les últimes estribacions dels temporals que darrerament han devastat les costes del sur de França. Un fortíssim temporal de mitjorn batia en nostres costes, on atrapà un comboi format per els remolcadors «Marius Chambon» i «Robbe» que remolcaven dues barcasses grosses de les anomenades gànguils, els quals es dirigien a Douala (Senegal), per a practicar treballs de drenatge en el riu d'aquest mateix nom.

Amb motiu del fort temporal es trencàren les amarres del remolcador «Robbe» i les barcasses junt amb aquest petit vaixell, quedaren a mercè del temporal qui les llençà cap a la costa.

Una de les barcasses, la N.º 3, embarrancà en la part de llevant de Palamós quedant encastada en les roques, entre l'Escorxador i la platgeta de Sota Càna Margarida. L'altre barcaassa i el «Robbe» anàren a embestir a les illes Formigues esfonjant-se ràpidament el remolcador i estrellant-se la barcaassa.

El «Marius Chambon» pogué salvar les tripulacions i entornar-se'n a Marsella. Les pèrdues són quantioses.

* * *

Amb motiu del partit de futbol que es celebrà al passat diumenge dia 29 a la veïna vila de Palafrugell entre el primer equip del «Palamós S. C.» i el reserva del «Palafrugell F.C.» es traslladàren a la veïna població més de dugues centes persones, la majoria joves, veient-si també un bon nombre de gentilíssimes senyoretetes.

Això és prova de que l'afició de Palamós per l'esport és més arrelada del que semblava.

* * *

Al Casino «El Port» celebren ball de societat amb l'Orquestra «La Principal de La Bisbal» Abans del ball, i en saló-café interpretaren una escollidíssima audició de sardanes i baix el següent programa:

Primavera gentil	Català
La donzella de la costa	Garreta
Nit estel·lada	Saderra

Totes tres plagueren moltíssim però d'una manera especial les dugues últimes. Hom fruï en descobrir en la segona el popular cant que tant bé musicà el plorat compositor gaijó.

En la tercera, excel·lia un dolcíssim doble veu que emplenava la tirada de curts.

La interpretació per l'orquestra mentada, fou acuradíssima.

Agrupació Científic-Excursionista Mataró

II Concurs Regional de Fotografia

LLISTA DE PREMIS

Premis Ordinaris

Premi d'Honor: Tema lliure; Medalla d'or (de llei) de l'Agrupació.

Medalla de vermeil de l'Agrupació. Tema: Retrat. Donatiu de l'Associació Patronal de gèneres de punt.

Medalla de vermeil de l'Agrupació; Tema: Composició: Donatiu de l'«Associació Patronal de gèneres de punt».

Medalla de vermeil de l'Agrupació. Tema. Païsatge. Donatiu del «Círcol Catòlic d'Obrers».

Medalla d'Argent de l'Agrupació. Tema: Retrat. Donatiu de la «Cambra de la Producció».

Medalla d'Argent de l'Agrupació. Tema: Retrat. Donatiu de la «Cambra de la Producció».

Medalla d'Argent de l'Agrupació.

Tema: Païsatge. Donatiu de la «Càmbra de la Producció».

Medalla d'Argent de l'Agrupació. Tema: Païsatge. Donatiu de D. Jaume Arenas.

Medalla d'Argent de l'Agrupació. Tema: Composició. Donatiu de D. Jaume Arenas.

Medalla d'Argent de l'Agrupació. Tema: Composició. Donatiu del «Club Natació Mataró».

Premis extraordinaris

I *Premi del Jurat*: Objecte d'art; Tema lliure.

II *Premi V. Caldés i Arús*: Joc d'ecrans; Tema lliure sobre placa Capellí

III *Premi J. Viladevall*: especial pels assistents al darrer curset de fotografia de l'Agrupació: Estoig de Bromoil. Tema: Bodegó.

IV *Premi Societat Artística i Literària*: Objecte d'art: Tema matroní.

V *Premi Clavell Germans*: Objecte d'art; Tema: fotografia obtinguda amb llum artificial.

VI *Premi Patronat de St. Josep per Obrers*: Objecte d'art: Tema lliure

VII *Premi Eduart Tey*: Productes Gevaert: Tema lliure.

VIII *Premi Casa Casellas*: Cono d'ampliar: Tema lliure.

IX *Premi Antoni Marfà*: Objecte d'art. Tema lliure.

X *Premi Jaume Vidal, President de l'Agrupació*: Objecte d'art: Tema lliure.

XI *Premi de la Junta Directiva de l'Agrupació*: Objecte d'art: Tema lliure.

JURAT QUALIFICADOR

El Jurat qualificador estarà format pels senyors següents:

Rafel Degollada, president de la Secció fotogràfica del «Centre Excursionista de Catalunya»; *Adolf Mas*, director de l'Arxiu Mas de Barcelona; *Rafel Arenyes*, fotògraf d'art; *Rafel Estrany*, president de la «Societat Artística i Literària» de Mataró, i *Josep*

Viladevall, professor de fotografia de l'Agrupació Científic-Excursionista».

El termini de l'admissió de les fotografies acabarà el dia 15 de desembre.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el mes de Novembre de 1926.

Vapors nacionals:

Cervera, Cabo Peñas, Cabo Prior, Vilafranca, Balmes. Total, 5.

Vapors estrangers:

Hektor, norueg; Blue Triangle, americana; Mont - Everest, francès; Jomar, americana; Cano, anglès; Bankdale, anglès; Humanitas, italiana; Vicia, suec; Capitaine Paul Lemerle, francès; Marico, greg; Rebi, francès; Cortes, anglès. Total 12.

Velers nacionals:

Josefa Gómez, Félix Martí, Joven Paquito, Virgen de los Desamparados, Enrique, Porto-Pi, Virgen de Carmen Pastora. Total, 7.

Vele s estrangers:

Adone, Carlo Andrea, Florastella, italians. Total, 3.

Registre Civil

Mes de Novembre

Naixements: Prim Mercader, Quintana Plana. Total, 2.

Matrimonis: Vicens Besalduch amb Consuelo Candet, Josep Muntada amb Maria Deulofeu Total, 2.

Defuncions: Daniel Cumí i Poch, de 59 anys vidu, Llorens Comadira Castelló, 65 anys vidu, Josep Marull Catalá, 56 anys casat, Joan Salichs Ventura, 23 anys solter, Mercè Alguacil March, 15 mesos, Saturnina Martínez Moral, 63 anys vidua, Engràcia Puig Juanals, 70 anys. Total, 8.

Bicicletas de todas marcas desde 150 Ptas.

MAQUINARIA AGRICOLA "KRUPP,"

Aceites y Grasas Jarrigon y Keystone

Representante: **OSCAR CAPDEVILA** — Carretera Gerona, 3

Taller de Reparaciones

PALAMOS

POLVOS "GANO"

D'US INDISPENSABLE
PER CRIAR SANS I
GRASSOS ALS PORCS

Demaneu-lo en totes les Droguerries

No us fieu de les Imitacions *~*

Companyia de Se-
gurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes
sòlids prestigis entre les
companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents
Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tran-
vies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat
Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

El Crédito General Español, S. A.

Fundado en 1889 : CASPE, 28 : BARCELONA

ORDENES DE BOLSA y Venta a plazos mensuales de Valores Públicos Nacionales y Extranjeros **amortizables con premios.** — Comprando los valores que vende a plazos El Crédito General Español, podréis obtener una fortuna sin perder el capital.

Para informes dirigirse a esta Sociedad o a su Agente General en la Comarca Don SANTIAGO TORRENT - Calle Augusto, 15 :-: PALAMÓS

ORBIS, S. A.

BARCELONA

Fàbrica pròpia de mobles per oficines-Multicopistes -:- Màquines per calcular i demés invents
————— moderns per la oficina —————

Casa Central

Barcelona

Clarís. n.º 5

Direc. Teleg.

òrbis-Barcelona

Telèf. A. 458

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS

EXCLUSIUS :

Pagès i Rocafort (SUCCESSORS DE A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

Ciclos Sanromá

VENCEN INDISTINTAMENTE
EN LOS VELÓDROMOS DE

LLUCHMAYOR: Carreras
Internacionales

En serie: Primero, CARLO MESSORI
70 vueltas: Primero, BULGARELLI

ALGEMEMESI :: 13 de Mayo 1926

50 vueltas: Primero, BULGARELLI
Velocidad: Primero, C. MESSORI

Desafío entre STRADA-ALANDETE
PRIMERA: ALF. STRADA
ZODOS SOBRE CICLOS

SANROMA

BALMES, 62
TELÉFONO, 1445 A.

BARCELONA

DOMÈNEC
FUNALLET

TAPS - DISCS - SURO EN PLAN-
XES - EXPORTACIO MONDIAL

SANT ANTONI DE CALONGE
GIRONA - SPANYA)

Casanovas

Sastre

Palamós

o

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

SASTRERIA
LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació. - Especia-
litat en trajos de totes classes i
gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI
ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Hotel Ibérica :

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per llargues temporades a preus convencionals :- Coberts a 4 ptes. Es serveixen banquets a preus moderats i també es disposa de lloc per allotjar carabanes d'excursionistes amb un **ESPLENDIT SERVEI.**

Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

|||

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

A usted le interesa

Saber que con valores públicos se obtienen con nuestras combinaciones el doble de intereses que abonan los cupones

Admitimos solo Valores del Estado, Nacionales y extranjeros que se coticen en Bolsa.

Consulta gratis dirigiéndose a «El Crédito General Español, S. A.» Caspe, 28. Teléf. 1985 S. P. - Barcelona

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de S^t. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i Articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve & Barcelona